Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central, judecător Mihaela Scripliuc
Dosarul nr.2r-1104/25 (2-25068793-02-2r-05062025)

D E C I Z I E

16 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Lucia Bagrin și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursurile declarate de Vrabii Gheorghe și *****, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 mai 2025, prin care a fost admisă parțial cererea înaintată de Veronica Pantaz, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Gheorghe Vrabii,

în cauza civilă, la cererea înaintată de Veronica Pantaz, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Gheorghe Vrabii, persoană interesată IP Rîșcani, mun.Chișinău,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 16 mai 2025, Veronica Pantaz, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Gheorghe Vrabii, persoană interesată IP Rîșcani, mun.Chișinău, pe un termen de 3 luni, și anume: obligarea lui Vrabii Gheorghe de a sta departe de la locul aflării victimei ***** și copilului minor, *****, la o distanță ce ar asigura securitatea subsemnatei și a copilului minor V*****, dar nu mai puțin de 300 m, excluzând orice contact vizual; de a interzice lui Vrabii Gheorghe de a vizita locul de trai a victimei; de a interzice lui Vrabii Gheorghe de a contacta victima și copilul minor, prin telefon și corespondență poștală sau în orice alt mod, la fel a solicitat aplicarea măsurilor de protecție cu monitorizare electronică a agresorului Vrabii Gheorghe.

În motivarea cererii a invocat că, timp de 5 ani, s-a aflat în relație de concubinaj cu Gheorghe Vrabii, iar în perioada relațiilor persista violența fizică și psihologică din cauza geloziei față de ea.

Victima a susținut că, la întreținere au un copil minor comun *****

A enunțat că, actele de violență la care este supusă din partea pârâtului se caracterizează prin violența psihologică, exprimări necenzurate, amenințări cu aplicarea violenței, jigniri, umiliri, insultări, amenințări verbale și violența fizică.

Veronica Pantaz a comunicat că, la actele de violență este prezent și copilul minor Vrabii Kamelia.

Totodată, victima a relatat că, Vrabii Gheorghe este periculos, agresiv violent și are un comportament necontrolabil, ultimul act de violență a avut loc la 8 mai 2025, iar Gheorghe Vrabii a aplicat violența fizică și psihologică față de petiționară.

Cazul a fost înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente (Registrul nr. 2) al IP Rîșcani cu nr. 8319.

A menționat că, la 8 mai 2025 în privința lui Gheorghe Vrabii a fost emis ordin de restricție nr. 53 pe un termen de 10 zile.

La fel, la 13 mai 2025 în privința lui Gheorghe Vrabii a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 354 Cod contravențional din motiv că, Gheorghe Vrabii a manifestat un comportament agresiv asupra petiționarei, încălcând ordinea publică.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 mai 2025, s-a admis parțial cererea depusă de Veronica Pantaz cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Gheorghe Vrabii. S-a stabilit pentru Veronica Pantaz, următoarele măsuri de protecție a victimelor violenței în familie de la acţiunile agresorului Gheorghe Vrabii, născut la 4 mai 2000 și anume: - s-a obligat Gheorghe Vrabii de a sta departe de locul aflării victimei Veronica Pantaz, la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, dar nu mai puțin de 300 metri excluzând orice contact vizual cu ea; - s-a interzis agresorului Gheorghe Vrabii de a vizita locul de trai al victimei Veronica Pantaz; - s-a interzis agresorului Gheorghe Vrabii oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondența sau în orice alt mod, cu victima Veronica Pantaz. Măsurile stabilite se aplică pe un termen de 30 de zile, începând cu 16 mai 2025. În rest, cererea s-a respins ca fiind neîntemeiată. În vederea executării măsurilor de protecție stabilite, s-a aplicat monitorizarea electronică. S-a explicat victimei şi agresorului că, măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanța de protecție. S-a încasat de la Gheorghe Vrabii, născut la 4 mai 2000 în folosul statului taxa de stat în sumă de 250 de lei. Executarea ordonanței de protecție s-a pus în seama IP Rîșcani, municipiul Chișinău și Inspectoratului de Probațiune Chișinău și se execută imediat. (f.d. 29-36)

Solicitarea recurenților:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 26 mai 2025, agresorul Vrabii Gheorghe a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 mai 2025, solicitând admiterea recursului, anularea ordonanței de protecție și respingerea cererii de eliberare a ordonanței de protecție.

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, *prin e-mail, victima *****, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor,* a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 mai 2025, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii și eliberarea ordonanței pe un termen de 3 luni.

Argumentele recurenților:

În motivarea recursului, *agresorul Vrabii Gheorghe* a declarat că, niciodată nu a aplicat violență față de concubina sa, ca în fiecare cuplu existând divergențe, iar inițiatorul conflictelor era intimata/petiționara, deoarece era ca o manipularea împotriva sa pentru a-și realiza interesele sale.

A indicat că, au fost situații când au locuit separat, dar la insistențele intimatei și de dragul copilului revenea în familie, cu care deseori manipulează, cunoscând că, este o slăbiciune emoțională ultima.

A menționat că, au fost stări de tensiune, cu ridicarea tonalității, atunci când era împotriva consumului de alcool de către intimată, după care a apărut și aventuri cu alți bărbați pe rețele sociale.

Recurentul a afirmat că, activa la servicii de taxi, la două locuri de muncă, deseori și noaptea, iar intimata îi reproșa că, este lipsită de atenție, iar ulterior și-a găsit un potențial bărbat, dânsul plecând din apartamentul pe care-l închiriau.

După ceva timp, intimata și-a cerut scuze și a solicitat revenirea sa, promițând că se corectează, însă în dimineața din 8 mai 2025, a observat infidelitate conjugală, care l-a determinat să i-a telefonul și să meargă la balcon să clarifice situația creată. În acest timp, petiționara a spart geamul la balcon, pentru ai restitui telefonul, iar dânsul a reușit să efectueze înregistrare video, ulterior a plecat și a chemat Serviciul 112, deoarece dânsa era agitată. La sosirea echipajului de poliție a explicat cum derulau lucrurile, ba chiar a expediat înregistrarea video la nr. de telefon pe aplicația „Viber” la polițist.

Respectiv, nu orice divergențe, contradicții sau stări de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică, în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei suferință. Or, ***** nu a prezentat probe în acest sens.

A remarcat că, ***** artificial creează atmosferă de neînțelegere, intenționat îl provoacă să încalce ordonanța de protecție emisă, și anume la 24 mai 2025, ora 12:00 a venit pe adresa or. *****, fiind nevoit să apeleze la Serviciul 112 să documenteze situația. Mai mult, dânsa îl apelează telefonic.

La fel, a afirmat că, ***** intenționat dorește să-l înlăture din viața fiicei sale, precum și de la creșterea și educația acesteia.

În motivarea recursului, *victima *****, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor a* indicat că, nu este de acord parțial cu încheierea și ordonanța primei instanțe, consideră că este pasibilă de a fi casată, în partea respingerii acesteia. Or, având în vedere cumulul

circumstanțelor relatate urma a fi aplicate măsurile de protecție pe un termen de 3 luni.

Totodată, a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de aplicare a măsurilor de protecție.

A subliniat că, deși instanța de judecată a constatat că, agresorul a manifestat acțiuni de violență față de victimă, a aplicat măsuri de protecție doar pe un termen de 30 de zile, or, de fapt se atestă un pericol eminent în repetarea acțiunilor și continuarea lor.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că, încheierea contestată a fost pronunțată la 16 mai 2025, iar cererile de recurs au fost depuse la 26 mai 2025, și respectiv la 28 mai 2025, cu respectarea termenului instituit de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursurile sunt neîntemeiate și pasibile de a fi respinse, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu art. 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Din sensul art. 2 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: *violenţă în familie* – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; *violenţă fizică* – vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în

orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; *violenţă psihologică* - provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

Articolul 3 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că, subiecţi ai violenţei în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: *în condiţia de conlocuire*: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în *relaţii* asemănătoare celora dintre soţi (*concubinaj*) sau dintre părinţi şi copii; în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform art. 278^7 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă coroborat cu prevederile art.15 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi asistenţă victimei şi copiilor ei, aplicând agresorului următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima; h)

stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; interzicerea de a păstra şi a purta armă.

În accepțiunea art.15 alin. (2) şi alin. (3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, ordonanţa de protecţie se comunică imediat subdiviziunii teritoriale ale poliţiei din raza unităţii administrativ-teritoriale în care îşi are domiciliul agresorul, care asigură informarea neîntârziată a agresorului despre măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului, este informată şi autoritatea tutelară teritorială. În cazurile în care ordonanţa de protecţie a fost eliberată în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, interdicţiile stabilite prin ordinul de restricţie încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecţie dispuse prin ordonanţa de protecţie. Măsurile de protecţie prevăzute la alin. (1) se aplică pe un termen de pînă la 3 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislația de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Art.12 alin. (1) a Legii nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

În acest context, Colegiul notează că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că, *declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție,* doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, *pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.*

Din materialele cauzei și din explicațiile date de părți în instanța de fond s-a stabilit cu certitudine că, *Gheorghe Vrabii și Veronica Pantaz sunt în relații de concubinaj, fiind părinții copilului minor*, *****, respectiv întrunesc calitatea din prevederile art. 3 alin. (2) lit. a) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, și sunt subiecții ai violenței în familie.

Tot, din lucrările cauzei Colegiul judiciar relevă că, a fost întocmit chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, chestionat de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie din 13 mai 2025, raportul ofițerului superior al Centrului de Justiție Familială, raportul IP Rîșcani, explicația depusă de ***** la 8 mai 2025, prin care a menționat că a telefonat-o de mai multe ori, ca să deschide ușa, iar ca urmare a agresat-o fizic și i-a luat telefonul, plecând la balcon,

după care a luat un obiect și a stricat geamul la balcon, iar dânsul i-a transmis telefonul și a plecat într-o direcție necunoscută. (f.d. 9-10, 13-19)

La fel, s-a stabilit că, la 8 mai 2025 a fost emis ordinul de restricție de urgență nr. 53, pe un termen de 10 zile, prin care s-a constatat că, Vrabii Gheorghe a admis violență în privința Veronicăi Pantaz, fiind atestată o bănuială rezonabilă de pericol iminent moderat de repetare/comitere a acțiunilor violente. 9f.d. 11-12)

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 857485 din 13 mai 2025, Vrabii Gheorghe la 8 mai 2025, ora 04:25 a manifestat un comportament agresiv asupra fostei concubine, *****, încălcând ordinea publică, fapt prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 354 alin. (1) Cod contravențional, fiind aplicată amendă în mărime de 30 u.c. (f.d. 20)

Prin urmare, raportând prevederile legale enunțate la caz, reținând cele reliefate, Colegiul judiciar constată cu certitudine că fiica, ***** este victimă a violenței în familie, fiind afectată integritatea fizică și psihologică a ultimei, circumstanțe care reiese atât din declarațiile victimei, precum și din probele anexate la cererea de aplicare a măsurilor de protecție.

În același timp, Colegiul judiciar reține ca fiind întemeiate argumentele primei instanțe cu referire la faptul că, este parțial întemeiată cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, or, termenul de 30 de zile este un termen justificat pentru protejarea victimei de eventuale agresiuni iminente și continue și pentru a preîntâmpina pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării personale, în cazul în care există pericol real.

Subsecvent, Colegiul judiciar respinge ca nefondate argumentele invocate în recurs, precum că se atestă un pericol eminent în repetarea acțiunilor și continuarea lor. Or, instanța de fond justificat a menționat că, anterior careva măsuri de protecție nu au fost aplicate, iar o durată de 3 luni este una excesivă, raportată speței.

Reieșind din circumstanțele speței, Colegiul consideră că, de fapt, între foștii concubini există divergențe de ordin personal, de etică și de conduită.

În același timp, instanța de recurs menționează că, caracterul litigios și tensionat al relațiilor dintre părți evidențiază anumite dificultăți de comunicare, dar și divergențe referitor la viziuni asupra vieții cotidiene, iar circumstanțele stabilite în speță demonstrează că, manifestările deviante incluse în comportamentul lui Vrabii Gheorghe sunt apte în sine să afecteze integritatea emoțională, psihică și fizică a victimei, și se circumscriu fenomenului violenței în familie, în sensul prevăzut de art. 2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie.

De altfel, nu pot fi reținute alegațiile lui Vrabii Gheorghe privitor la faptul că, declarațiile victimei/intimatei nu corespund adevărului și că ***** ar fi cea care ar provoca intenționat stările de conflict, or, acestea sunt combătute de materialul probator anexat la actele cauzei.

Referitor la obiecțiile recurentei/victimei privind neadmiterea tuturor pretențiilor invocate în cererea privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie, Colegiul judiciar le respinge ca nefondate. Or, victima consideră că, agresorul ar putea aplica pe viitor în incidentele iscate și violența fizică, ceea ce nu constituie temei de admitere a pretențiilor, cu instituirea măsurilor de protecție pe o perioadă de 90 de zile.

Cu privire la argumentele victimei/recurente referitor la dezacordul termenului de o lună pentru care au fost aplicate măsurile de protecție, Colegiul judiciar la fel le consideră neîntemeiate.

La acest segment, instanța de recurs subliniază că, deși din actele cauzei rezultă că între părțile litigante la momentul actual este formată o relație familială mai puțin amicală, apreciată ca ostilă fapt ce se confirmă atât prin declarațiile părților în ședința de judecată, cât și din materialele administrate, prima instanță corect a apreciat necesitatea aplicării măsurilor de protecție pe un termen de o lună.

Instanța de recurs punctează că, termenul de o lună este unul rezonabil pe care îl consideră justificat pentru protejarea victimei de eventuale agresiuni iminente și continue. Or, victima este în drept să depună cerere privind prelungirea măsurilor de protecție la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violență în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecţie sau ca rezultat al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie, sau dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecţie, asupra victimei se menţine pericolul de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului.

În această ordine de idei, instanța de recurs reiterează că, obligarea agresorului Gheorghe Vrabii de a sta departe de la locul aflării Veronicăi Pantaz, la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, dar nu mai puțin de 3 m, pe un anumit termen, deja poate constitui o măsură educativă și de prevenție suficientă, astfel încât agresorul să-și revizuiască comportamentul, fără aplicarea violenței și amenințărilor.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar reliefează că, în cazurile de violenţă în familie, scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Subsecvent, Colegiul civil relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

De altfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a accentuat că, în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică şi mentală (*hotărârea din 9 iunie 2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr. 33401/02).*

Mai mult, Curtea a relevat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului.

Se menționează că, judecarea acestei categorii de cauze urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (*copii, femei, vârstnici*), consfințit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligaţiuni ale statului, şi, la fel, pe principiul toleranţei „zero”, adică aplicarea măsurilor de protecţie trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

Reieșind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia, că recursurile declarate de Vrabii Gheorghe și *****, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor urmează a fi respinse ca neîntemeiate, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 mai 2025.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Se resping recursurile declarate de Vrabii Gheorghe și *****, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, Central din 16 mai 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul
Ana Panov

Judecătorii
Lucia Bagrin

Diana Corlăteanu